

5. nap: Hétfő – Tartóra tett mécses

Köszöntünk a nagybőjt ötödik napján! Az előző héten megérkeztünk a lelkigyakorlatba és átgondoltuk, átbeszéltük házastársunkkal a “miért/kiért”-ünket. A mai imádságban vigyünk az Úr elé szívügyeinket, és kérjük, hogy viselje szívén ezeket és alakítsa szándéka szerint!

Bátorítunk, hogy mind a “miért/kiért”-eket, mind az elhatározásokat írjátok le. Ezek bekerülhetnek egy táblázatba, amit a honlapon is megtalálhattok. Mindez sokat segít megmaradni a lelkigyakorlatban.

Ezen a héten szeretnénk arra az eszményre figyelni, és ha lehetséges, akkor megfogalmazni vagy újfogalmazni, hogy mire hívott meg kettőnket az Isten, hiszen a viszonya a mi házasságunkhoz, otthonunkhoz egyedi és személyes. Mi az Ő nagy álma velünk kapcsolatban? Milyen terve van velünk éppen itt és éppen most? Ha felismerjük és átadjuk magunkat Isten szeretetből alkotott tervének, ha elfogadjuk az Ő vezetését, akkor kiteljesedik az életünk és szívünkben olyan békére találunk, amelyben mindennek értelme van, amelyben gyermekként simulhatunk bele a Mennyei Atya ölelésébe. Amikor az eszményünket keressük, abból indulunk ki, ami van és abból, amire vágyunk. Figyeljük meg a házasságunk és a családunk életét! Hol, milyen élethelyzetben vagyunk? Milyen közös vágy mutatkozik bennünk? Mi szeretnénk lenni mások számára? Mi szeretnénk lenni Isten számára? A házasságunk megtalálásában a tartóra tett mécses szimbóluma közel áll hozzánk?

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelkigyakorlatnak az útján.

Szentlélek Isten, Te vagy lelke a lelkemnek. Alázattal imádlak Téged. Világosíts meg engem! Erősíts engem! Vezess engem! Vigasztalj engem! Tárd fel előttem, amennyiben az örök Atya tervének megfelel, tárd fel előttem kívánságaidat! Ismertesd meg velem, mit kíván tőlem az örök szeretet! Mutasd meg, mit kell tennem! Mutasd meg, mit kell elviselnem! Hadd lássam meg, mit kell csendesen, szerényen, elmélkedve magamra vennem, hordoznom és elszenvednem! Igen, Szentlélek Isten, mutasd meg nekem akaratodat és az Atya akaratát, hogy egész életem semmi más ne legyen, csak egy állandó, folytonos "igen" az örök Atya Isten kívánságaira és akaratára. Amen. (Kentenich atya)

A ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat!

Evangelium Szent Máté könyvéből (Mt 5, 3-16)

Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa. Boldogok, akik szomorúak, mert majd megvigasztalják őket. Boldogok a szelídek, mert övék lesz a föld. Boldogok, akik éheznek és szomjazzák az igazságot, mert majd eltelvek vele. Boldogok az irgalmasok, mert majd nekik is irgalmaznak. Boldogok a tiszta szívűek, mert meglátják az Istent. Boldogok a békességben élők, mert Isten fiainak hívják majd őket. Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa. Boldogok vagytok, ha miattam gyaláznak és üldöznek benneteket, és hazudozva minden rosszat rátok fognak énmiattam. Örüljete és ujjongjatek, mert nagy lesz a mennyben a jutalmatok! Így üldözték előttek a prófétákat is. Ti vagytok a föld sója. Ha a só ízét veszti, ugyan mivel sózzák meg? Nem való egyébre, mint hogy kidobják, s az emberek eltapossák. Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtteni. S ha világot gyűjtaná, nem rejtik a véka alá, hanem a tartóra teszik, hogy mindenkinek világítson a házban. Ugyanígy a ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat!

Elmélkedés

Lassan felismerjük, hogy nem nekünk kell, hogy célt keressünk az életünknek, hanem Istennek van terve velünk és a házasságunkkal is. A mi dolgunk ezt felkutatni, megtalálni, örülni neki és törekedni a megvalósításra, ami az igazi boldogságunk forrása is lesz egyben. Ha megtaláltuk a közös eszményünket, célunkat, az elhatározásainkat ennek a célnak tudjuk alárendelni. Így egész személyiségünk megmozdul a cél irányába, nemcsak az akaratunk.

Például: adok az egész házamnak egy nevet, például: „Ez a biztonság háza.” És amikor hazaérek, bemegyek a háziszentélybe, és azt mondom: „Végre itthon vagyok nálad.” A Szűzanya pedig azt mondja: „De nem érzem magam túl jól. A virágoknak nincs vizük.” Akkor azt mondom: „Jól kell érezned magad nálam. A virágok kapnak vizet.” És a Szűzanya kap egy „áldozatot a kegyelmi tökébe”, hogy jól érezze magát nálam. Ez szimbolikus gondolkodás, ez művészet, az élet művészete.

Vágyunk-e világító mécses lenni, amely meleget ad, amely barátságos légkört áraszt, amely reményt és utat mutat a keresőknek, a bátortalanoknak, amelyben eleven tűz lobog, szikrákkal, fel-fellobbanó lánggal? Milyen apró lépések vezethetnek el bennünket ennek a vágnak a kibontásához?

Felfelé nyújtózkodunk a mennyei felé, és lefelé nyúlunk a lélek mélye felé. Ha valaki elhatározást fogalmaz meg, akkor az nem sikerül azonnal. Keresek egy olyan megfogalmazást, amely már a művészet elemeit használja. Amikor tudom, hogy mit akarok, akkor az akaratnak, a hitnek, az észnek már nincsenek problémái. Megvan a szöveg, de még nincs meg a „dallam”. Addig keresek, amíg meg nem találok azt a megfogalmazást, ami az egyik vagy másik hajtóerőmet úgy megérinti, hogy az elhatározás szinte magától megmozdul.

Most bármilyen elhatározást kiválaszthatok, és addig gondolkodom, amíg meg nem találok azt a megfogalmazást, ami megszólít. A lakásom rendetlen. Talán elegendő az a mondat: „Ez egy királynő lakása.” Itt homályos, hogy ki a királynő, a Szűzanya vagy én. 😊 Mégis, ha azt mondom, hogy „Ez egy királynő lakása”, akkor már viszket a tenyerem, hogy ezt a lakást szépítsem és rendbe tegyem. Vagy a lakás nincs kitakarítva, és én azt mondom: „Szép otthont készítek nekik, hogy jól érezzék magukat nálam, ahogy egy tartóra tett mécseshez illik.” És most látom a káoszt, gondolok a férjemre és a gyerekeimre. Egyáltalán nincs kedvem takarítani, mégis azt mondom: „Jól kell érezniük magukat nálam— tartóra tett mécses...”, és máris megmozdul bennem valami.

Ez azt jelenti, hogy ha valamit elhatározok, akkor azt vagy a hódító ösztönrel, vagy az odaadás képességével kapcsolom össze. És ha ez sikerül, akkor az elhatározás szinte magától működik. Úgy, ahogy az emberek az Esso benzinkúthoz mennek tankolni, mert a tigrist akarják.

Tehát a különleges elhatározás keresése során mindig egy kicsit reklámozzuk ezt a dolgot magunkban. Keresünk egy megfogalmazást, amely úgy állítja be a dolgot, hogy örömet okozzon nekünk.

(Tilman atya nyomán)

A ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat!

Emeljük fel szívünket!

Mennyei Atyánk, Te szeretetből alkottál meg minket és célod van velünk! Add, hogy a Te világosságodat vihezzük el a ráncbízottakhoz és minden emberhez, akihez Szentlelked által vezetsz minket. Használj minket, ha alkalmasnak találasz minket, amikor bajba jutott, irányt vesztett embereknek segíteni szeretnél. Szűzanyánk, családok édesanyja, imádkozz értünk!

Amen.